

Til lovforslag nr. L 87. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 17. december 1996*)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og regeringen i Folkerepublikken Bangladesh

§ 1. Overenskomst af 16. juli 1996 mellem Kongeriget Danmarks regering og regeringen i Folkerepublikken Bangladesh til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 29.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

ERLING OLSEN

/ Grete Schødt

Bilag

(Oversættelse)

**OVERENSKOMST
mellem
Kongeriget Danmark
og
Folkerepublikken Bangladesh
til undgåelse af dobbeltbeskatning
og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomstskatter**

Kongeriget Danmarks regering og regeringen i Folkerepublikken Bangladesh, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger, territoriale administrative enheder eller dens lokale myndigheder, uden hensyn til hvordan de opkræves.

2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, såvel som for Danmarks vedkommende skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:

- a) For Danmarks vedkommende:
- (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
 - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;

(herefter omtalt som »dansk skat«).

- b) For Bangladesh' vedkommende:

indkomstskatten
(herefter omtalt som »bangladeshisk skat«).

4. Overenskomsten skal finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Bangladesh alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet i dansk lovgivning som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Bangladesh« betyder Folkerepublikken Bangladesh;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og

- et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetente myndighed« betyder:
- (i) for så vidt angår Danmark, skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) for så vidt angår Bangladesh, National Board of Revenue eller dets befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har statsborgerskab eller indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab og enhver forening, der består i kraft af den i en kontraherende stat gældende lovgivning.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin

rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde. Hvis en sådan person er registreret i den ene stat, og dens virkelige ledelse har sit sæde i den anden stat, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater ved gensidig aftale afgøre, i hvilken stat denne person ved anvendelsen af denne overenskomst skal anses for at være hjemmehørende. Så længe sådan gensidig aftale ikke er opnået, skal denne person i hver af de kontraherende stater ved anvendelsen af denne overenskomst anses for ikke at være hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;

- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en lagerbygning, hvor en person stiller indretninger til oplagring til rådighed for andre; og
- g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 183 dage.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende til oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på reklame, oplysningsvirksomhed, videnskabelige undersøgelser eller anden lignende virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) – e) nævnte virksomheder, forudsat at det faste steds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal en person, som optræder i en kontraherende stat for eller på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat – bortset fra en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6 – anses for at udgøre et fast driftssted i den førstnævnte stat hvis:

- a) han har og sædvanligvis udøver i den førstnævnte stat en almindelig fuldmagt til at indgå aftaler for eller på vegne af foretagendet, medmindre hans virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, som, hvis de var udøvet gennem et

fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke;

- b) han sædvanligvis opretholder i den førstnævnte stat et varelager tilhørende foretagendet, hvorfra han regelmæssigt leverer varer for eller på vegne af foretagendet; eller
- c) han sædvanligvis skaffer ordrer på salg af varer i den førstnævnte stat, udelukkende eller næsten udelukkende for foretagendet selv, eller for foretagendet og andre foretagender, som kontrolleres af det, eller som kontrollerer det; han skal anses for at have skaffet ordrer næsten udelukkende for det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender, hvis mindst 75 pct. af de kommissionsbeløb, han modtager, hidrører fra ordrer skaffet til et sådant foretagende eller sådanne foretagender, eller hvis mindst 75 pct. af den samlede kontraktsum brutto for alle skaffede ordrer hidrører fra ordrer, som er skaffet til det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder. Dette gælder dog ikke omkostninger, som efter denne stats lovgivning ikke vil kunne fradrages af et foretagende i denne stat.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Ved anvendelsen af denne overenskomst skal indkomst fra udleje af containere (herunder anhængere, pramme og lignende materiel til transport af containere), uanset om dette har tilknytning til international trafik eller ej, behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

8. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibsfart og luftfart

1. Indkomst, som oppebæres ved luftfartsvirksomhed i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

2. Indkomst, som oppebæres ved skibsfartsvirksomhed i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og som hidrører fra den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat, men den skat, der kan pålignes sådan indkomst i denne anden kontraherende stat, skal nedsættes med et beløb svarende til 50 pct. af en sådan skat og skal i intet tilfælde overstige 4 pct.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et konsortium eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 1 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes

til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytter

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålignes, må, hvis modtageren er udbyttets retmæssige ejer, ikke overstige:

- a) 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, mineaktier, stifteran-

parter eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikkeudloddede fortjeneste nogen skat på ikkeudloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikkeudloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor de opstår, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålægges, må, hvis modtage-

ren er den retmæssige ejer af renterne, ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renterne.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2:

- a) skal Bangladesh Bank fritages for dansk skat af renter, der opstår i Danmark;
- b) skal Danmarks Nationalbank fritages for bangladeshisk skat af renter, der opstår i Bangladesh;
- c) skal en kontraherende stat som sådan fritages for skat i den anden kontraherende stat af renter, der opstår i denne anden stat;
- d) skal renter, som opstår i en kontraherende stat, og som betales i forbindelse med lån, der ydes eller garanteres eller sikres af den anden kontraherende stat som sådan, centralbanken i den anden stat eller ethvert organ (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den anden stat, fritages for skat i den førstnævnte stat;
- e) skal renter, som opstår i en kontraherende stat, og som betales til en person i den anden kontraherende stat i kraft af en finansieringskontrakt, eller ved for sen betaling, i forbindelse med salg af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller i forbindelse med opførelse af industrielle, kommercielle eller videnskabelige anlæg, eller offentlige arbejder, fritages for skat i den førstnævnte stat.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af begrænsningerne indeholdt i stykke 2 og 3.

5. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

6. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvor-

fra renten hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

7. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renten betales, er stiftet, og sådan rente afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

8. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, hvis den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor de opstår, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålignes, må, hvis modtageren er den retmæssige ejer af sådanne royalti-

es, ikke overstige 10 pct. af royaltybeløbet brutto.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende ophavsretten til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm eller film eller bånd til udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, territoriale administrative enheder eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royalties, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royalties er påtaget, og sådanne royalties betales af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når der tages hensyn til den anvendelse, rettighed eller oplysninger, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer,

hvis den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afståelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

2. Fortjeneste ved afhændelse af aktier eller rettigheder i et selskab eller en juridisk person, hvis aktiver hovedsagelig består af fast ejendom eller rettigheder over fast ejendom, kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, hvis sådanne fortjenester i henhold til lovgivningen i denne stat er underlagt samme skatteregler som fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal fast ejendom, som har tilknytning til et sådant selskabs eller en sådan juridisk persons industrielle, kommercielle eller landbrugsmæssige virksomhed eller til udøvelsen af frit erhverv, ikke tages i betragtning.

3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de, som er omhandlet i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til kapitalgevinster oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 4 alene finde anvendelse på den del af kapitalgevinsterne, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat. Imidlertid kan sådan indkomst beskattes i den anden kontraherende stat under følgende omstændigheder:

- a) han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed; i så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i den anden stat; eller
- b) hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 120 dage i et skatteår.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19 og 20 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som

oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en hvilken som helst 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, modtager vederlag for personligt arbejde udført ombord på et luftfartøj, som anvendes i international trafik af Scandinavian Airlines System (SAS), kan et sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller mu-

siker eller som sportsudøver, ved virksomhed i denne egenskab i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed udøvet i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis opholdet i denne stat væsentligt er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for tidligere tjenesteydelser til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

2. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager i medfør af sociallovgivningen i den anden kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i stykke 1 kun beskattes i denne anden stat.

3. I tilfælde hvor en fysisk person, der var hjemmehørende i en kontraherende stat, er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal stykke 1 i denne artikel eller artikel 22 ikke berøre den førstnævnte stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte pensioner, andre lignende vederlag og livrenter, der tilfalder en sådan fysisk person fra den førstnævnte stat, medmindre en sådan fysisk person er statsborger i den anden kontraherende stat.

4. Udtrykket »livrente« betyder en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestem-

me, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, en politisk underafdeling, territorial administrativ enhed eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling, enhed eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende, som:
 - i) er statsborger i denne stat; eller
 - ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat, en politisk underafdeling, en territorial administrativ enhed eller en lokal myndighed – eller af midler tilvejebragt af disse – til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling, administrativ enhed eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på vederlag og pensioner, der udbetales for hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, en politisk underafdeling, en territorial administrativ myndighed eller en lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende, erhvervspraktikanter og lærere

1. Beløb, som en studerende eller en erhvervspraktikant der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat

udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. En fysisk person der er eller var hjemmehørende i en kontraherende stat umiddelbart før han besøger den anden kontraherende stat, og som efter indbydelse fra et hvilket som helst universitet eller en lærestanstalt, skole eller anden tilsvarende uddannelsesinstitution, som er godkendt af den relevante myndighed i den anden kontraherende stat, besøger denne anden kontraherende stat i en periode på højst to år alene med det formål at undervise eller drive forskning eller begge dele ved en sådan uddannelsesinstitution, skal fritages for beskatning i denne anden kontraherende stat af sit vederlag for sådan undervisning eller forskning.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i den anden kontraherende stat, med hensyn til disse aktiviteter anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden ikke overstiger en periode, der sammenlagt udgør 60 dage inden for en 12-måneders-periode. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, som den er forbundet med, hvis den pågældende virksomhed er væsentligt den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal boreplatformvirksomhed kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der sammenlagt overstiger 365 dage inden for en 18-måneders-perio-

de. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal imidlertid virksomhed, udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, som den er forbundet med, hvis den pågældende virksomhed er væsentligt den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en person hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren af sådan indkomst, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den retlighed eller ejendom, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomster, som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som oppebæres af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i den anden kontraherende stat, hvis de opstår i denne anden stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. I Danmark:

- a) I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Bangladesh, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons skat af indkom-

sten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Bangladesh;

- b) fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstsatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Bangladesh;
- c) i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Bangladesh, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstsatten tillade fradraget den del af indkomstsatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Bangladesh.

2. I Bangladesh:

- a) Medmindre andet følger af bestemmelserne i den bangladeshiske lovgivning vedrørende fradrag, der gives som nedslag i bangladeshisk skat for skat, der pålægges i et område uden for Bangladesh (hvilket ikke berører de almindelige principper heri), skal den skat, der i henhold til den danske lovgivning og i overensstemmelse med denne overenskomst pålægges indkomst, overskud og fortjeneste fra kilder i Danmark, fradrages i enhver bangladeshisk skat, der beregnes af den samme indkomst, overskud eller fortjeneste, hvoraf den danske skat er beregnet.
- b) Uanset bestemmelserne i litra a) kan Bangladesh i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Bangladesh, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Danmark, medregne denne indkomst i den samlede indkomst, men skal i indkomstsatten tillade fradraget den del af indkomstsatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Danmark.

Artikel 24

Ikkediskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt hvad angår skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive

undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 8, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive underkastet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis tilfældet er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, hvor han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foranstående stykker. Når det skønnes ønskeligt for tilvejebringelsen af en aftale, at der finder en mundtlig forhandling sted, kan en sådan finde sted i et udvalg bestående af repræsentanter for de

kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 27

Personer ansat ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer

måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 30 også – på den måde, som er angivet i nævnte artikel – bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger sker, og dens bestemmelser skal have virkning som følger:

- a) i Danmark:
for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår;
- b) i Bangladesh:
for ethvert skatteår, som begynder den 1. juli eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft.

Bilag til f. t. l. om dobbeltbeskatningsoverenskomst vedr. Folkerepublikken Bangladesh

Artikel 30

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen senest den 30. juni i ethvert kalenderår, som følger efter et tidsrum af 5 år fra det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre at have virkning som følger:

a) i Danmark:

for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende indkomstår;

b) i Bangladesh:

for ethvert skatteår, som begynder den 1. juli eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket meddelelse om opsigelse er givet.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Dhaka, den 16. juli 1996, på engelsk.

For regeringen i

Kongeriget Danmark

Knud Kjær Nielsen

For regeringen i

Folkerepublikken Bangladesh

A.F.M. Tayebur Rahman